

**ZBRANE PESMI SODELUJOČIH NA
BRALNEM MARATONU, 17. 9. 2019 -
POJDIMO V SVET BRANJA IN POEZIJE**

Zbrala: Urša Žiger

Maribor, september 2019

Kazalo

NORICA DORICA.....	2
PESMI NA POT.....	3
NESKONČNOST.....	4
BESEDNO MORJE.....	5
SVET BRANJA.....	6
BESEDE.....	7
PREMISLI, KAJ ŽELIŠ SI!.....	8
BRANJE.....	9
GREMO MI PO SVOJE - PEŠ.....	10
SVET BRANJA.....	11
KAJ BEREMO?.....	12
KAKO NAPIŠEŠ PRAVLJICO?.....	13
KNJIGA.....	14
BRANJE.....	15
POPOTOVANJE PO PLATNICAH.....	16
PESNIŠTVO.....	17
SVETOVI.....	19
MARIBOR.....	20
PROMET.....	21
KAJ VSE JE BRANJE.....	22
SONCE OČI.....	23
JEŽ.....	25
DAN NAJSTNIKOV.....	26
KAJ BI?.....	27
POJDIMO V SVET BRANJA.....	31
MOJ SVET POEZIJE.....	32
MOJA OBZORJA.....	33
BRANJE SKOZI MOJE OČI.....	34
BRANJE JE POTOVANJE.....	35
DEŽELA BRANJA.....	36
O SORODNIH DUŠAH.....	37
JATA LASTOVIC.....	38
MATEMATIČNI PROBLEMI (rap).....	40
KO ZVONEC ZAZVONI.....	41

NORICA DORICA

Jaz sem malo zmešana
in to se mi zelo pozna,
hodim v vse smeri,
smeje se mi sto vasi.

Jaz sem mala norica,
ljubka majhna Dorica,
skačem kot kobilica,
ko počī v glavi žilica.

Jaz sem zmešani vseved,
ki govori kar povprek,
nič ne vpraša, nič ne išče,
sem kot prehitro zvaljeno pišče.

Jaz sem majhna norica,
ljubka glasna Dorica,
iz Maribora sem prišla,
tam takšni kot jaz smo doma.

Vendar težko jaz je biti,
nimaš se časa niti umiti,
svojo norost v sebi držim,
ko priložnost je, se znorim.

Saj sem normalna,
le včasih brutalna,
kdaj pa kdaj se mi utrga,
kot se jopici zadruga.
Biti kot sem jaz,
to zahteva čas,
biti z mano pa potrpljenje,
noro dobro je življenje.

Doroteja Drevenšek, 9. razred
OŠ Angela Besednjaka Maribor

PESMI NA POT

Kako začneš pisati pesem?
O nečem, kar ti ni poznano,
kar še ni bilo raziskano,
čemur še ni bil namenjen pogled,
ker predaleč je ta svet.

Ne moreš se ga dotakniti.
Ne moreš vanj se potopiti.
Nikoli mu ne boš navzoč.
V glavi je le slika,
dostop pa nemogoč,
vsaj z mojega vidika.

Rad bi se prepustil
in ta svet osvojil.
A ostaja mi le fantazija
in miselna energija,
ki še besede ni rodila,
kaj šele pesem zaključila.

Kako končaš pisati pesem,
če ti manjka domišljije,
da vstopil bi v svet branja in poezije?
Danes zame svet ni bil dosegljiv,
jutri pa lahko bo premagljiv,
jutri bom poskusil spet,
jutri bom začutil ta svet.

Julija Erjavec, 9. razred
OŠ Angela Besednjaka Maribor

NESKONČNOST

O neskončnosti veliko za povedati je,
le tega ne, kar v resnici za njo skriva se.

Morda obstaja le v sanjah
ali pa tam na koncu lune lebdi,
morda skriva se nekje,
kamor človeška noga še stopila ni.

Neskončnost ni mavrica,
ki tako dolga se nam zdi,
ni stolpnica,
katere vrh tam pod oblaki ždi,
ni pot, ki nepremagljiva zgloda ti,
prav tako ne učbenik,
ob katerem se nam spi.

Neskončnost je sladka kot bonbon,
svetla kot nebo
bleščeča kot zlato,
hitra kot kolo
in lahka kot pero.

Neskončnost v vsakem od nas živi,
tam, prav tam,
kjer srce bije ti.

Ela Horvat, 6. razred
OŠ Angela Besednjaka Maribor

BESEDNO MORJE

Morje besed je morje,
ki sega daleč čez obzorje.
Zjutraj morje nenehno valovi,
zato se črka daleč potopi.

Ko pesnik po besedah drhti,
brž morje pohiti in mu besede naplavi.
iz teh črk pesnik nekaj lepega sestavi,
da bodo to bralci brali.

Kot v knjižnici ne gre brez tišine in olike,
tako v besednem morju ne gre
brez vejice in pike.

Ko pa se majhna jadra jadrnice izgubijo,
jim morje pošlje pisno sporočilo.

Nekateri pisatelji pravijo,
da so plavali
tja daleč do tega tihega posebnega besednega morja,
A ko so prišli, je na vrsto pristopilo dolgo čakanje,
saj če vidiš to morje, ki sega daleč čez obzorje,
moraš imeti rad branje ter pisanje.

A zvečer, kot tudi mi,
se morje utruji.
Pospravi vse te lepe črke ter besede
in ker se tako zelo utruji, se v plimo spremeni.

Pozorno glej, ker mogoče boš
besedno morje videl prav ti!

Pia Počkar, 6. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

SVET BRANJA

Včasih me branje
popelje v sanje.
Rada berem poezije,
če le v njih ni grdobije.

Knjiga te veliko nauči
in prosti čas zapolni ti.
Zato podajmo se v svet branja.
Brez skrbi, ne bo vas bolela lobanja.

Rdeča kapica skozi gozd hiti,
medtem hudobni volk se z babico masti.
Pepelka čisti umazana tla,
dobra vila ji trud bo poplačala.

James se z mačkom Bobom igra.
Upam, da bo zabava dolgo trajala.
Mulc Grega se nič kaj ne napreza,
s prijateljem Nejcem sta dobra naveza.

Zdaj vidite, kako knjige pomembne so,
zato berite različno literaturo.
V knjižnici knjige izposodimo si,
hitro po knjigo skočite še vi.

Neža Gračner, 6. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

BESEDE

So besede, ki nas razveselijo,
so besede, ki globoko v srce zabolijo.
Včasih povedo preveč,
včasih pa so nam odveč.

Ene nas pobožajo,
druge skoraj ogrožajo.
Dolge, kratke, težke, iskrene,
vse imajo svoje namene.

Nič zato,
ne bojmo se sporočil.
Iskrene besede ne lažejo,
temveč nam pravo pot pokažejo.

Tara Karakaš Korošec, 6. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

PREMISLI, KAJ ŽELIŠ SI!

Svet zdaj v drugo smer se vrti,
pismo v čet se spremeni.
Tovarne, vlaki, avti, mesta,
iz vas nas vodi smrtna cesta.

Če nas ne vodi ta pot smrti,
pa generacije za nami,
čeprav zato ne bodo krivi sami.

Nekoč lovci v gozdu so lovili
in kakšni živali smrt storili,
zdaj v tovarnah iz praha se meso dobi
in vsak odpadek se ne razgradi.

A vse tako zelo slabo tudi res ni.
Imamo gozdove, reke, živali, prijatelje
in grmičke nizke rasti.

Vsak tudi svojo zemljo lahko dobi,
odvisno koliko truda vloži in premisli,
kaj si na tej zemlji naši zares želi.

Pina Batič, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

BRANJE

Včasih se mi zdi,
kot da bi knjige,
črke in besede želele,
da grem z njimi onstran
teh popisanih strani v svet,
ki je le njim razodet.
Tam, kjer letijo vile
in se škрати podijo za metulji,
ki lahkotno plavajo po zraku.
Šele tedaj se zavem,
da tam ni nobene smeti!
Ja, v tem svetu bi se dalo živeti!

Tisa Gomboc, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

GREMO MI PO SVOJE - PEŠ

V življenju nisem veliko bral,
zato nisem veliko znal!
Večino časa sem za računalnikom presedel
ter ob vsaki izgubi junaka prebledel.

Potem pa sem ugotovil,
da če bi kaj ponovil,
šel peš bi v knjižnico po knjigo
in ob branju pojedel medeno figo.
učiteljica bi končno dala mi petico
in oče bi za nagrado mi kupil pico.

Zato sem potem vsak dan sedel na kolo,
vzel knjigo pod roko,
se zapeljal do bližnjega drevesa
in sedel na klopco iz starega lesa.

Še danes nimam avtomobila,
vseeno mi je tudi za električna vozila.
Moje prevozno sredstvo je še vedno kolo,
s katerim se zapeljem pod bližnje drevo.

Jera Musil, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

SVET BRANJA

Življenje je poučno in prav tako zanimivo.
Zavedati se moramo,
da se iz napak veliko naučimo.

Vsak človek je kot odprta knjiga, ki jo moraš prebrati,
da bi razumel čudeže vseh misli za človekovimi vrati.

Knjige nam polnijo svet z lubezijo in domišljijo.
Pomagajo nam skozi težke čase, žalost in nas pomirijo.
Pustite mi le-ta svet, tako nedolžen, tako drugačen.
Vsak, ki ob njem odrašča, nikoli ni popoln, morda celo popačen.

Svet branja, domišljije, prebudi vse naše sanje,
uresniči jih, če le verjamemo vanje.
Zatorej si roke podajmo, zaplešimo, zapojmo,
knjigo vzamimo v roke in zakorakajmo v svet branja samostojno.

Dora Boc, 9. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

KAJ BEREMO?

V šoli se bere, bere in bere.

Kaj pa se bere?

Uganke, slikopise, piktograme,
pravljice, zgodbice, pesmi in stripe.

Kaj pa se bere v knjižnici?

Mogoče o superjunakih,
princeskah, čarovnicah, zmajih,
vesoljcih, piratih,
ki v naši domišljiji živijo
in se z nami smeji.

Loti Kostanjevec, 4. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

KAKO NAPIŠEŠ PRAVLJICO?

Stavke pisat, je kot besede zlagat.
Pravljice pisat, je kot stavke sestavljat.
Ko pravljica končana je,
se v knjigo spremeni.
Že na policah v knjižnici stoji,
da jo otroška roka pridobi.
Ko zvečer v postelji ležim,
se ob branju stripa Pasji mož smejim.

Valentina Mlinar, 4. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

KNJIGA

Knjiga, moja prijateljica,
s tabo lahko letim kot ptica.

Lahko potapljam se v globine
ali z očkom prebiram rime.

Lahko hodim do sonca
ali zrem na morje brez konca.

Lahko letim v vesolje
ali grem v deželo za obzorje.

S knjigo lahko se tudi učim
in z znanjem zaživim.

Knjiga res je lepa reč,
zato nikar je ne vrzi preč.

Saj to izjemnost je velika,
od prve črke do zadnjega stavka,
ki mu sledi pika.

Zala Jakovac, 6. razred
OŠ Franca Rozmana – Staneta Maribor

BRANJE

Branje, branje,
prave sanje.
Prav vsak
se rad zatopi vanje.

Branje, branje, prav res
najboljše izobraževanje.
Ko odpreš knjigo,
začne se besedno raziskovanje.

Branje je res
možgansko vzdrževanje,
saj le knjiga ti
lahko ponudi največje znanje.

Katarina Lepenik, 7. razred
OŠ Franca Rozmana – Staneta Maribor

POPOTOVANJE PO PLATNICAH

Ko obračam stran za stranjo,
zanimanje gre globlje,
v mojo glavo.

Vsaka beseda, stavek in pika,
me v knjigo globijo,
da me znova zamika.

V deželi knjig so same lepe pripovedke.
od konj, zajčkov, pa do sneguljčice in pepelke.
In ko bereš take lepe stvari,
se ti oči zasvetlijo,
domišlija pa se prižge.

In ker vsak dan potujem po stranicah, platnicah,
pišem z navdihom.
Ko penkalo v roke primem,
mi kar samo leti, nove pesmi rodi.
In če bereš vsak dan,
pa četudi sam,
bo ti lepše v deželi sanj.

Eva Kekec, 8. razred
OŠ Franca Rozmana – Staneta Maribor

PESNIŠTVO

Mi je prav vseč, če zlagam rime,
sedem za tipke, kadar me prime.
Edino je, kar nič ne stane -
misli, ki so v verzih zbrane.

Vsak po svoje
razlagal si bo rime moje.
A moja želja je ta,
da dotaknem se vsakega srca,
ki življenje komu da ...
Prav vsakega srca,
ki bije v ritmu domišljije.
Jaz pišem, kadar me pač prime -
in čeprav me včasih kmalu mine,
mi je prav vseč, če zlagam rime.

Jutranja zarja moj je navdih,
včasih zvezda, ki žari,
v temni noči soj luči,
spet drugič veter blag in tih.
Moj navdih je lahko prav vsak,
bodisi revež ali junak.
Ko skušam spomniti se rime,
čas vselej hitro mine -
zato, da pisanje je lažje,
sedem za tipke, kadar me prime.

Pisanje pesmi je lepa stvar,
zato je res potreben dar.
Pisanje poezije je vrlina,
ki res malo koga zanima.
Zato posmehu izogniti se ne da nikdar,
a pomni, da pesništvo ni slaba stvar.
Žal pa stvar je taka,
da pesmi so za nasmeh prodane,
zato pisanje poezije

edino je, kar nič ne stane.

Črke, besede in seveda rime,
že dolgo del so naše zgodovine.

Z njimi kaže se prav vse,
od prezira pa do sreče,
tako pač je.

Za očete, sestre, brate, mame,
za vse, ki poezija jih prevzame,
tukaj čakajo jih v moji knjigi,
ki le redko jo kdo vidi -
mislj, ki so v verzih zbrane.

Neža Glonar, 6. razred
OŠ Duplek

SVETОВI

Včasih se zdi,
da izhoda ni.
Si v svetu izgubljen
in ranjen.

Na srečo obstaja še mnogo svetov,
v katere popelje te knjiga,
v njih ni le eden, temveč mnogo domov,
in tam se ti smeh v očeh skriva.

Včasih moj dom postane morje,
naslednji dan že letim čez obzorje.
Lahko da rešujem kakšno lepotico
ali pa se borim s tatico.

V knjigi lahko sem največji romantik,
lahko osvojim vsa srca deklet.
Lahko prepotujem ves širen Atlantik
potem ko sem od vse ljubezni ogret.

So ravno zato knjige čarobne,
ker možnosti je veliko in več.
Vsakemu je všeč drugačna,
a prav nobena ni odveč.

Lia Horvat Zupančič, Ajda Rojko, 9. razred
OŠ Duplek

MARIBOR

Za Maribor slišal si ti?
Tu doma smo vsi mi.

Enkrat smo glasni,
drugič prav dolgočasni,
a nikoli se brez veselja
nič ne zgodi.
Imamo grozdje, gostilne,
pa tudi hribe,
imamo reke,
v katerih te močno zebe.

Naš Ljudski vrt privabi vse,
ker Maribor šampion sliši se.
Tisti, ki ne vzklika Maribor,
pač ni pravi šampion.

Nika Bokan, Zarja Krajnc, 4. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

PROMET

Prometni policaj prijazno pozdravi,
s kapuco na glavi,
dež mu nagaja,
gruča učencev v šolo prihaja.

Rumene kresničke na torbah otrok,
s kolesi v šolo drvijo.

Otroci! Previdno domov, čez zebro,
po pločniku,
ko semafor zeleno pokaže!

Mestni avtobus čez most hiti.
Hitreje! Hitreje, da mama v službo ne zamudi!

Električni skiro kolesarje prehiteva,
le kam se mu mudi,
ne bo zamudil dneva?

Takšen je v mestu promet
gost, živahen za znoret.

Skender Fetahi, 7. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

KAJ VSE JE BRANJE

Nekaterim to, da gledajo v knjigo,
ni tako zanimivo kot kino.
Tisti, ki ne berejo radi,
ne vedo, kaj zamujajo.

Iz knjige lahko izveš tudi to,
kako ljudje delujemo.
To moraš kdaj poskusiti,
saj iz knjige se lahko naučiš celo kuhati.

V knjigah najdeš tudi pravljice,
v katerih nastopajo mravljice.
Tam najdeš tudi svet poezije,
tam sonce ves čas sije.

Ko se potopiš v branje,
misliš, da so to res lepe sanje.

Ajda Potecin, 7. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

SONCE OČI

Ko pogledam v nebo,
se sonce zavrti,
vidim srečo v očeh,
ko se mi človek nasmeji.

Žarki sijoči, nasmehi široki
božajo obraz in brazgotine na roki,
blažijo slabe spomine,
pomagajo rešiti skomine.

Vem, da življenje ni večno,
vem tudi, da sploh ni tečno.
Zato se vsak dan vesela zbudim,
da na svojo pot ne zamudim.

Zagledam tvoje oči,
iz njih sonce žari;
žari kot biser sredi polja -
to je moja volja!

Zaplešem pod soncem,
zarajam na trati,
bosa v rosi se igram,
zrem vesela v nov dan!

Zvečer pa sonce posadim,
da do jutra zraste,
da kot plevel objame svet,
da nas tema ne preraste.

Sonce oči nam razsvetljuje poti,
včasih so temne in zmotne,
a včasih prijetno potne,
tudi ko um se zamegli
in noga ubere stranpoti.

Vsak dan je bel dan,
ko sonce iz tvojih oči v meni žari.

Luna Vogrin, Taja Šafarič, 8. razred
OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica

JEŽ

V vsaki igri te premagam,
pri ocenah vedno zmagam,
pod temi ponaredki očal se skrivaš,
življenje v napačno smer uživaš.

Pri kosilu se važiš in s hrano v ustih govoriš,
za nič poješ in cmokaš,
doma pri mamici v naročju jokaš.

V vsako življenje vtikaš svoj nos
in če slučajno sreča te Kos, ga ti napadeš,
čeprav veš, da delaš narobe.
Ponos tvojega očeta je šel po gobe.

Ti ne znaš skakat s padalom z letala,
Učiteljica pevskega zbora te je ven nagnala in ti rekla:
»Raje kot tebe poslušala, bi Mozarta za roko vprašala.«

Zato sem boljša od tebe,
Ker ne delam frajerja iz sebe.

Upam, da si lekcijo dobil in boš svoje vedenje spremenil.

Pia Hriberšek, 6. razred
OŠ Dušana Flisa Hoče

DAN NAJSTNIKOV

Komu se da zgodaj zjutraj vstati?
Nam že ne.

Težke torbe si pripraviti
in v šolo se odpraviti.

Šolske ure se vlečejo, kot da se ura ne premika,
ko zazvoni zvonec, je za nas sreča velika.

Nato izstopimo iz šole in postanemo čisto drugačni,
veseli, razigrani in nič več mlačni.
Domov pridrvimo utrujeni in lačni.

Ko pridemo do hrane,
na krožniku nič več ne ostane.

Naloga, učenje,
to je najstniško življenje.

Pišemo spise kot pravi pisatelji,
a konec dneva le dočakamo še druženje s prijatelji.

Adrijana Grčar, 8. razred
OŠ Dušana Flisa Hoče

KAJ BI?

Gledam v steno, kaj naj?
Odplujem s pirati v zlati raj?
Se s samorogi na mavrici
v čarobni pravljici na jasi igram?

Sedim na postelji, a kaj naj?
Spati ne morem, brati ne.
Le bedeti hočem še.

Luna na obraz mi sije
Ura na steni pa glasno bije.
Sedim na tleh, kaj bi?
Gledam tiho luno ponoči.

Marsela Supe Vide, 8. razred
OŠ Dušana Flisa Hoče

MISLI

Knjige in pesmi niso le
listi in črke.
So potovanja domišljije in naših misli.

Naše misli niso vse iste,
ampak so tiste,
ki si jih sami predstavljamo, kadar beremo.

Vsaka črka ima svojo vlogo in nalogo,
da pesem stoji, tako kot mora biti.
Tako kot žebelj pribit.

Za vsako knjigo je le nebo ovira,
kot da bila bi to kakšna manira.
Vsakdo pa ve, da je svet branja brez meja.

Maša Peček, 8. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

RDEČA NIT

Vse ima rdečo nit:
smešna zgodba,
resna sodba,
kup babičinih črnobelih slik
in čarobni trik,
pesem žalostinka,
snežinka,
domišljija,
film,
poezija,
resna slika,
drobna pika
in svet
in mi.

A našo rdečo nit
najtežje je odkrit.
Ko pa v pesem ali zgodbo se zazreš,
nov svet domišljije se razpre.

Miha Ferlinc, 8. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

PESEM O ZGODBI

Ko v življenju dolgčas se zdi,
knjižni molj po knjigo odhiti.
Najprej naslovnico ogleda si,
nato še avtorja preuči.

Ko prvo poglavje se začne,
zgodba zelo nepredvidljiva je še.
Glavne junake spoznavamo in
z njimi po zgodbi tavamo.

Če v knjigi velike ilustracije so,
več strani zavzele bodo,
kar pomeni,
da manj branja bo.

Nekatere zgodbe nas povlečejo medse,
posebej takrat,
ko se zdi,
da zgodba o nas govori.

Ko pripoved h koncu bliža se,
srečen konec povzroči
veselja zvrhan lonec.

Bela Strnad Ornik, 8. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

POJDIMO V SVET BRANJA

Kdor rad sanja,
odkriva nova spoznanja
in ga dolgčas preganja,
mu toplo priporočam svet branja.

Saj, ko enkrat zaideš vanj,
si poln sanj
in ga želiš znova in znova obiskati
in brati.

A prvič v ta svet ni lahko priti.
Polno je stranskih poti, na katerih je možno zaiti.
Zaide precej ljudi, ki v branju hitijo
in se ga zato ne veselijo.
Kmalu pridejo do spoznanja,
da ne marajo branja.

Potem je težko najti pravo pot,
a tisti, ki se zavejo svojih zmot,
lahko še zavržejo protibravno figo,
ko preberejo res dobro knjigo.

Zato, če vas branje na začetku ne veseli,
brez skrbi, tudi mene ni.
Trudite se še naprej,
verjemite, da branje ni tak bav bav
in ne bo vam žal.

Zvečer pa,
namesto spanja,
odprite knjigo in pojdimo v svet branja!

Minea Jevšek, 7. razred
OŠ Kamnica

MOJ SVET POEZIJE

Moj svet poezije
je drugačen od našega sveta,
tam ljudje se ne sprehajajo po ulicah,
le besede hodijo sem ter tja.

Te so majhne in velike,
tam so vejice in pike,
mogoče še klicaj spoznaš,
ko kliče : »Hej TI, pridi sem prijatelj naš!«

A, v mojem svetu poezije,
včasih tudi žalost vzklije
in pride čas,
ko moje srce se v temó ovije.

Z veselo pesmijo žalost prepodim
in se radosti življenja prepustim.
Zato rada zaidem v ta svet,
poln barv, petja, čudes.

Zara Godec, 8. razred
OŠ Kamnica

MOJA OBZORJA

Obzorja so v dobesednem pomenu črte,
v resničnem življenju pa možnosti odprte.

Jaz jih širim z branjem knjig in poezije,
in s tem gradim svoje življenjske melodije.

Znanje in obzorja,
ki jih pridobivamo z branjem
so edinstvenega pomena,
kot v našem telesu kolena.

Neli Lazar, 9. razred
OŠ Kamnica

BRANJE SKOZI MOJE OČI

Ves svet se odpre
ko knjiga svoje strani razpre.
Domišljija najde svojo pot.
Popelje te v začaran krog.
Ko enkrat znotraj znajdeš se
težko oditi je.
Tako se to začne.

Obstaja polno dobrih knjig,
ki dajo ti namig.
Brati dobro je za čisto vse.
Ko znajdeš se pred dobro knjigo
branje postane zanimivo.
Povem ti prav zares
da ko bral boš
odkril boš nov svet.

Če pa ne verjameš mi
sam preizkusi tudi ti.

Lana Letnik, 8. razred
OŠ borcev za severno mejo Maribor

BRANJE JE POTOVANJE

Branje je potovanje v svet neznanega,
v svet črk, zlogov in besed,
ko berem se prikaže mi pravljčni svet.

Tam ni meja in ne pravil,
samo jaz in zgodbe o pravljčnih ljudeh.

V zgodbi rišem sanje
po katerih hrepnim v svetu kjer živim.

Zoja Mažera, 7. razred
OŠ borcev za severno mejo Maribor

DEŽELA BRANJA

Rad potujem,
si svet ogledujem.
V Londonu so muzeji, akvarij, galerije,
a do njih se po nasprotnem pasu pride.
V Parizu me je presenetil beli pav,
ko sem pod Eifflovim stolpom stal.
Na Madeiri se Ronaldo je rodil,
iz morja pa nas je kit škropil.
Na Majorki sem se v toplo mivko zaril,
čeprav nam je požar grozil.
Rim, Pompeji, Dolomiti -
tam smučam včasih tudi po lastni riti.
Romula in Rema je volkulja dojila,
Pompeje pa je lava zalila.
V Egiptu sem srfal
in deželo faraonov spoznal,
čeprav arabsko še A prebrati nisem znal.
A najlepše je v moji sobi doma.
Tam je dežela branja.
Ko dobro knjigo v roke vzamem,
se v zgodbo zatopim,
z glavnim junakom potujem
in se z njim srečnega konca veselim.

Jaka Dolinar, 6. razred
OŠ Prežihovega Voranca

O SORODNIH DUŠAH

Zdaj ko to govorim,
mi nekateri mogoče ne boste verjeli,
ker svoje iskrice še niste ujeli.

Tudi jaz je še nisem, a vseeno vem,
da se vsem normalnim ljudem
obeta izpolnjena želja do ljubezni in veselja.

Kajti vsak ima na zemlji svojo polovico.
Človeka, ki ga ima rad,
mu zaupa ter pove resnico.

In ko najdeš to osebo,
prideš v njeno bližino,
bi zanjo storil vse - prav vse – kot za družino.

Šel bi okoli sveta,
ukradel zvezdo, jahal krokodila,
le da bi se ljubljena oseba s tem razveselila.

In vse – prav vsaka misija, naloga,
čisto vse postalo bi mogoče,
če to ljubljena oseba hoče.

In veste, zakaj se ne morete upreti
vsemu, kar bi vašo polovico zadovoljilo?
Ker veste, da se vam bo enkrat vse vrnilo!

Živa Ema Brigadir, 7. razred
OŠ Prežihovega Voranca

JATA LASTOVIC

Leta minevajo,
jasnost blede,
moči izgorevajo,
surovo zori,
jata ptic znova na jug leti.

Ena ptica med letom omaga,
a kaj bo samo ena ptica,
zato nihče ji ne pomaga,
opazovalcu bledijo lica,
a kaj, ko takšna je resnica.

Spet svet porjavi,
ker liste odvržejo drevesa,
listje na tleh počasi trohni,
tone v pozabo kot padle ptice peresa,
kraj počasi zagrne snežna zavesa.

Tako svetu zavlada mraz,
življenje skoraj zamre,
pozabljen bohotenja je čas,
ples belih kristalov pogled ti zastre,
človeška srca toplina zavre.

Počasi posijejo prvi žarki pomladi,
spet rasti začnejo cvetlice,
spet zaživijo prerajeni in mladi,
nebo prekrijejo dež in meglice,
v tistem z juga vrnejo seljive se ptice.

Vedno bolj se topli,
je poletje,
zlato polje bogato rodi,
sliši se radostno ptičje petje,
trava se pod zlatim soncem suši,
spomin na mraz blede.

In potem se vse ponovi,
spet listje pada z dreves,
potlej sneži, vse na novo se rodi,
in spet polje zlato bogato rodi,
v neskončnost vse se ponovi.

Ela Velikonja, 7. razred
OŠ Prežihovega Voranca

MATEMATIČNI PROBLEMI (rap)

Jaz s'm matemat'ka,
osnova vsega znanja,
in skratka,
dost' 'mam tega »sranja«.

Vse karkol' se kdaj
v znanosti zgodi,
na men',
na mojih teorijah, se nar'di.

Moja statika in množenje,
vseh srednješolcev sta morjenje.

Teženje, teženje,
takšno moje je življenje.
Potence, liki in koreni,
to vsakdanji moji so problemi.

Domača naloga,
prava je nadloga.
Matematika je misel,
vseh bistrih glav nesmisel.

Anej Ozimič, Aneja Breznik, 8. razred
OŠ Draga Kobala Maribor

KO ZVONEC ZAZVONI

Prvi v igro hitijo.
Drugi na šolskem dvorišču sedijo.
Tretji pa v svet knjige hitimo.

Knjige zabavne so
in tudi poučne,
pesmice, pravljice,
za najmlajše pa – učne.

Knjiga je razvedrilo za prosti čas,
kadar zunaj piha
in je oster mraz.

Družina, prijatelji in jaz
jih beremo skupaj,
da nam je krajši čas.

Gaja Mikl, 5. razred
OŠ Draga Kobala Maribor